

Sygn. akt IV U 470/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

30 listopada 2021 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sławomir Górny

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Wawrzyniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 listopada 2021 roku w Sieradzu

odwołania R. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z 8 lipca 2021 r. Nr (...)

w sprawie R. Ż.

przeciwko Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o wysokość emerytury

1. Zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje R. Ż. prawo do przeliczenia i wyrównania emerytury od 1 września 2017 roku;
2. Oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

Sygn. akt IV U 470/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 8.07.2021r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu wniosku z 29.06.2021r. odmówił R. Ż. prawa do wyrównania emerytury działając na podstawie przepisów ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2021.291.).

Nie podzielając powyższej decyzji R. Ż. złożył odwołanie, wnosząc o wyrównanie emerytury od 2010r., w związku nieuwzględnieniem wynagrodzeń w (...) Sp. z o.o.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. Ż., ur. (...), 18 października 2006r. złożył w ZUS wniosek o emeryturę, załączając m.in. zaświadczenie o zatrudnieniu ze spornego okresu pracy w firmie (...) Sp. z o. o. od 14.04.1998 – nadal (**wniosek z załącznikami/akta ZUS**).

Decyzją z 10.11.2006r. ZUS przyznał R. Ż. emeryturę w oparciu o przepisy art. 32 ustawy emerytalnej od 1.10.2006r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto wynagrodzenie z 20

lat kalendarzowych tj. z lat 1977 - 1989, 1999 - 2005 ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru 81,61% oraz kwotę bazową obowiązującą w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę tj. kwotę 1.977,20zł. (**decyzja k. 39/akta ZUS**).

Decyzją z 14.10.2011r. ZUS przyznał wnioskodawcy emeryturę po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego, tj. od 1.09.2011r. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia podstawy wymiaru przyjęto, zgodnie z art. 21 ust. 2 pkt 2 w/w ustawy jej dotychczasową podstawę ze wskaźnikiem wysokości emerytury wynoszącym 81,61%. W składniku emerytury wynoszącym 24% zastosowano, zgodnie z art. 53 ust. 4 w/w ustawy kwotę bazową obowiązującą w dniu przyznania emerytury tj. 2.822,66zł. (**decyzja k. 4/akta ZUS**).

W dniu 30.09.2020r. do ZUS wpłynęło zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione przez (...) Sp. z o.o. z wynagrodzeniem za okres zatrudnienia od 1.01.1998 - 31.07.2011 (**k. 19 – 21/akta ZUS**)

Decyzją z 23.10. 2020r., mając na względzie między innymi zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione przez (...) Sp. z o.o. z wynagrodzeniem za okres zatrudnienia od 1.01.1998 - 31.07.2011, ZUS przeliczył skarżącemu emeryturę od 1.09.2020r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek (**decyzja k. 22/akta ZUS**).

W dniu 29.06.2021r., do ZUS wpłynął wniosek R. Ź. o wyrównanie emerytury (**wniosek/akta ZUS**).

Powyższy niesporny stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przed ZUS.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie zasługuje częściowo na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 133 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2021.291 t.j.) w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

- od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3;

- za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

W judykaturze błąd organu rentowego rozumiany jest szeroko, zgodnie z tzw. obiektywną błędnością decyzji (uchwała SN z 12 stycznia 1995r., II UZP 28/94). Jak wskazał Sąd Najwyższy, zawarte w art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy określenie "błąd organu rentowego" obejmuje sytuacje, w których organ rentowy miał podstawy do przyznania świadczenia, lecz z przyczyn leżących po jego stronie tego nie uczynił. Za takie przyczyny można uznać wszelkie zaniedbania tego organu, każdą obiektywną wadliwość decyzji, niezależnie od tego, czy jest ona skutkiem zaniedbania, pomyłki, celowego działania organu rentowego, czy też rezultatem niewłaściwych działań pracodawców albo wadliwej techniki legislacyjnej i w konsekwencji niejednoznaczności stanowionych przepisów. Oznacza to, że przedmiotowe pojęcie obejmuje również niedopełnienie obowiązku działania z urzędu na korzyść osób uprawnionych do świadczeń emerytalno-rentowych (tak wyrok SN z 17.03.2011r., I UK 332/10, uchwała SN z 26.11.1997r., III ZP 40/97, wyrok SA w Szczecinie z 28.10.2008r., III AUa 40/08).

Nie tracąc z pola widzenia ww. judykatów w zakresie poglądu na stosowanie art. 133 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, kluczowym problemem przy rozstrzygnięciu tejże sprawy jest ocena, czy przeliczenie decyzją z 23.10.2020r. od 1 września 2020 roku emerytury skarżącego, po złożeniu wniosku z 16.09.2020r., z załączonym zaświadczeniem o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, było wynikiem błędu organu rentowego, a tym samym czy przysługuje mu prawo do przeliczenia i wyrównania świadczenia. Zdaniem sądu, wydana przez ZUS decyzja z 23.10.2020r. była nieprawidłowa, albowiem wnioskodawcy przysługiwało prawo do przeliczenia

świadczenia przy zastosowaniu art. 133 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zauważyć należy, że organ rentowy o wiele wcześniej, już przy przyznawaniu świadczeń poprzednich, był w posiadaniu dokumentów dot. zatrudnienia w (...) Sp. z o.o., jednak nie dołożył staranności i nie przeprowadził żadnego postępowania wyjaśniającego w zakresie wysokości zarobków odwołującego w tej firmie, co okazało się dla wnioskodawcy niekorzystne w zakresie wysokości emerytury.

Z art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach wynika, że organ rentowy wydaje decyzję w przedmiocie prawa do emerytury i jej wysokości w okresie późniejszym niż 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji w sytuacji, gdy z przyczyn niezależnych od organu rentowego decyzja nie mogła być wydana w wyżej określonym terminie z powodu konieczności przeprowadzenia dodatkowego postępowania wyjaśniającego. W tych wypadkach decyzja powinna być wydana niezwłocznie po uzyskaniu wszystkich potrzebnych danych od zainteresowanego. Już z tego przepisu wynika więc, że obowiązkiem organu rentowego jest przeprowadzenie dodatkowego postępowania wyjaśniającego, a w szczególności wyznaczenie wnioskodawcy dodatkowego terminu celem przedstawienia niezbędnych dowodów. Podkreślić należy, że wszystkie okoliczności będące podstawą przeliczenia wnioskodawcy emerytury decyzją z 23.10.2020r., były znane organowi rentowemu, bowiem dokument potwierdzający zatrudnienie wnioskodawcy w posiadaniu organu rentowego już wcześniej.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał R. Ź. prawo do przeliczenia i wyrównania emerytury od 1 września 2017r., czyli za 3 lata wstecz od przeliczenia świadczenia decyzją z 23.10. 2020r., oddalając odwołanie w pozostałym zakresie na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c., bowiem nie było żadnych podstaw faktycznych do uwzględnienia żądania w całości.